

ANTIDOPINGO KONVENCIJA

I ŽANGA

Valstybes, Europos Tarybos nares, valstybes, Europos kultūros konvencijos šalys, bei kitos valstybes, pasirašiusios žemiau;

atsižvelgdamos I tai, kad Europos Bendrijos tikslas yra siekti didesnes vienybes tarp jos nariu, kad butu saugomi ir Igyvendinami bendri ju idealai ir principai bei skatinamas ju ekonominis ir socialinis progresas;

suprasdamos, kad sportas turetu daryti I taka sveikatos apsaugai, moraliniam bei fiziniam auklėjimui ir skatinti tarptautini tarpusavio supratima;

susirupinusios didejanciu skaiciumi sportininku, vartojanciu dopingo preparatus ir metodus, bei ju poveikiu sveikatai ir sporto ateiciai;

suprasdamos, jog ši problema kelia gresme etiniams principams ir auklėjimo vertybems, I kunytoms Olimpinese chartijoje, Tarptautinese UNESCO fizinio auklėjimo ir sporto chartijoje bei Europos Tarybos Ministru komiteto rezoliucijoje (76)41, zinomoje kaip Europos "Sporto visiems" chartija;

turedamos omenyje tarptautiniu sporto organizaciju priimtas antidopingo taisykles, politika ir deklaracijas;

žinodamos, kad visuomenine valdžia ir savanoriškos sporto organizacijos, kovodamos su sportininku dopingo vartojimu, turi viena kita papildancias funkcijas, ypac užtikrinant tinkama varžybu organizavima, remiantis sažiningos kovos principu ir saugant ju dalyviu sveikata;

pripažindamos, jog ši valdžia ir organizacijos turi bendradarbiauti šiuo tikslu visais reikalingais lygiais;

atsižvelgdamos I rezolucijas del dopingo, kurias prieme Europos ministru, atsakingu už sporta, konferencija, ir ypac I Rezolucija Nr. 1, priimta 1989 m. Reikjavike vykusioje 6-ojoje konferencijoje;

žinodamos, jog Europos Tarybos Ministru komitetas jau yra priemes Rezolucija (67)12 del sportininku, vartojanciu dopinga, Rekomendacija Nr. R(79)8 del sportininku dopingo, Rekomendacija Nr. R(84)19 del Europos sporto antidopingo chartijos ir Rekomendacija Nr. R(88)12 apie dopingo kontroles be I spejimo vykdyma ne varžybu metu;

atsižvelgdamos I Rekomendacija del dopingo Nr. 5, kuria prieme 2-oji tarptautine ministru ir aukštesniuju pareigunu, atsakingu už sporta ir fizini lavinima, konferencija, surengta UNESCO Maskvoje (1988);

nusprendusios imtis tolesniu ir efektyvesniu bendru veiksmu sportininku, vartojanciu dopinga, skaiciui sumažinti ir galutinai sustabdyti dopingo vartojima, remdamosios šiuose dokumentuose atsispindinciomis etinemis vertybemis bei praktinemis priemonemis,

s u s i t a r e :

1 straipsnis

Konvencijos tikslas

Šalys, siekdamas sumažinti sportininku, vartojančiu dopingą, skaičių ir galutinai sustabdyti dopingo vartojimą, savo atitinkamais konstituciniais nutarimais įsipareigoja imtis reikiamu veiksmu šios Konvencijos nutarimams įgyvendinti.

2 straipsnis

Konvencijos apibrėžimai ir veiklos sritis

1. Šios Konvencijos tikslas:

- a) "dopingas sporte" - tai dopingo preparatu arba dopingo metodu vartojimas arba jų davimas sportininkui;
- b) "dopingo preparatu arba dopingo metodu farmakologinės klasės" - tai yra dopingo preparatai arba metodai, uždrausti atitinkamų sporto organizacijų, įrašyti I Stebejimo grupės sudarytus sąrašus, kaip nurodoma 11.1b straipsnyje;
- c) "sportininkai" - tai asmenys, reguliariai dalyvaujantys organizuotoje sporto veikloje.

2. Iki tol, kol Stebejimo grupė priims draudžiamu dopingo preparatu ir dopingo metodu farmakologiniu klasių sąrašą, naudojamas informacinis sąrašas, esantis šios Konvencijos priede.

3 straipsnis

Bendradarbiavimas viduje

1. Šalys turi derinti tarpusavyje savo šalių valstybinių departamentų ir kitų visuomeninių organizacijų, kovojančių prieš dopingo vartojimą, politiką ir veiksmus.
2. Jos turi užtikrinti, kad ši Konvencija būtų taikoma praktiškai, ypač kad būtų įvykdyti 7 straipsnio reikalavimai, jei reikia, kai kurių Konvencijų nutarimų vykdymą pavesti vyriausybiniam arba nevyriausybiniam sporto organui ar sporto organizacijai.

4 straipsnis

Priemonės, siekiančios apriboti uždraustu dopingo preparatu ir metodu vartojimą bei gavimą

1. Šalys, kur būtina, turi priimti įstatymus, nuostatus (pvz., nutarimus, kontroliuojančius pervežimą, laikymą, įvežimą, platinimą ir pardavimą) ar imtis kitų administracinių priemonių, apribojančių uždraustu dopingo preparatu ir dopingo metodu, o ypač anabolinių steroidų, gavimo galimybes bei jų vartojimą.
2. Šiuo tikslu šalys arba atitinkamos nevyriausybines organizacijos turi rūpintis, kad efektyvus antidopingo įstatymų taikymas sporto organizacijose būtų kriterijus, garantuojantis joms visuomenės dotacijas.
3. Be to, šalys privalo:

- a) padėti savo sporto organizacijoms finansuoti dopingo kontrolę ir tyrimus arba tiesioginėmis subsidijomis bei dotacijomis, arba, atsižvelgdamos į tokios kontrolės ir tyrimo kainą, nustatyti bendras subsidijas ir dotacijas, skiriamas šioms organizacijoms;

- b) imtis reikiamu veiksnu, kad sportininkams, laikinai pašalintiems iš sportines veiklos už dopingo vartojimą, diskvalifikacijos laikotarpiui būtų sustabdytos subsidijos iš visuomeninių fondų, skirtos treniravimuisi;
- c) skatinti ir, kur galima, palengvinti savo sporto organizacijoms atlikti dopingo kontrolę, kurios reikalauja kompetentingos tarptautinės sporto organizacijos, tiek varžybu, tiek ne varžybu metu;
- d) skatinti ir padėti sporto organizacijoms derėtis dėl susitarimų, leidžiančių ju nariams atlikti dopingo kontrolę kompetentingoms dopingo kontrolės komisijoms kitose šalyse.

4. Šalys pasilieka teisę savo iniciatyva ir atsakomybe priimti antidopingo taisykles bei organizuoti dopingo kontrolę, jei tai yra suderinama su atitinkamais šios Konvencijos principais.

5 straipsnis

Laboratorijos

1. Kiekviena šalis įsipareigoja:

- a) įsteigti arba prisidėti steigiant savo teritorijoje vieną ar daugiau dopingo kontrolės laboratorijų, kurios galėtų būti akredituotos pagal atitinkamą sporto organizacijų priimtą ir Stebejimo grupės patvirtintus kriterijus, kurie yra numatyti 11.1b straipsnyje; arba
- b) padėti savo sporto organizacijoms pasinaudoti tokia laboratorija kitoje šalyje.

2. Šios laboratorijos skatinamos:

- a) imtis reikiamu veiksnu kvalifikuotam personalui dirbinti, apmokyti ir jų kvalifikacijai patobulinti;
- b) pradėti atitinkamas darbo programas, tiriančias dopingo preparatus bei metodus, kuriuos sportininkai vartoja arba gali vartoti, ir atliekančias analitines biochemijos ir farmakologinius tyrimus, siekiant geriau suprasti įvairių medžiagų poveikį žmogaus organizmui ir jų įtaka sporto rezultatams;
- c) publikuoti ir platinti šių tyrimų duomenis.

6 straipsnis

Švietimas

1. Šalys įsipareigoja drauge su atitinkamomis sporto organizacijomis ir masinėmis informacijos priemonėmis sukurti ir įgyvendinti švietimo programas bei informacijos kampanijas, pabrėžiančias dopingo keliamą pavojų sveikatai ir jo grėsmę sporto etinėms vertybėms. Šios programos ir kampanijos turėtų būti skirtos tiek mokyklai ir sporto klubui jaunimui bei jų tėvams, tiek suaugusiems sportininkams, sporto darbuotojams, treneriams ir instruktoriams. Medicinos darbuotojų atžvilgiu tokios švietimo programos turėtų pabrėžti pagarba gydytojo etikai.

2. Šalys įsipareigoja, bendradarbiaudamos su rajoninėmis, nacionalinėmis ir tarptautinėmis organizacijomis, skatinti ir plėsti tyrimus, siekiančius sukurti moksliskai pagrįstas fiziologinio ir psichologinio lavinimo programas, kurios gerbtų asmenybės neliečiamybę ir integruotumą.

7 straipsnis

Bendradarbiavimas su sporto organizacijomis dėl jų naudojamu priemoniu 1. Šalys išpareigoja skatinti savas, o per jas ir tarptautines sporto organizacijas apibrezti ir taikyti kovai su sportininku dopingu visas galimas priemones, esancias ju kompetencijoje.

2. Šiuo tikslu jos turi skatinti savo sporto organizacijas išsiaiškinti ir koordinuoti savo teises, išpareigojimus bei pareigas ir suderinti savo:

- a) antidopingo taisykles su atitinkamu tarptautiniu sporto organizaciju priimtomis taisyklemis;
- b) uždraustu dopingo preparatu farmakologiniu klasiu ir uždraustu dopingo metodu saraša su atitinkamu tarptautiniu sporto organizaciju priimtais sarašais;
- c) dopingo kontroles proceduras;
- d) drausmes proceduras, taikant tarptautinius teisingumo principus ir užtikrinant pagarba pagrindinems kitamam sportininku teisems; I šiuos principus leina:
 - pranešantieji ir drausmes organai turi buti atskiri;
 - kitami asmenys turi teise buti išklaustyti, ieškoti pagalbos ir buti atstovaujami;
 - turi buti aiškios ir lvykdomos salygos apeliacijai pateikti esant bet kokiam sprendimui;
- e) efektyviu nuobaudu taikymo proceduras tarnautojams, gydytojams, veterinarijos gydytojams, treneriams, fizioterapijos specialistams ir kitiems asmenims, susijusiems su sportininku antidopingo taisykliu pažeidimais;
- f) diskvalifikacijos ir kitu nuobaudu, kurias paskiria kitos sporto organizacijos toje pacioje arba kitoje šalyje, pripažinimo procesas.

3. Be to, šalys turi skatinti savo sporto organizacijas:

- a) efektyviu mastu lvesti dopingo kontrole visiems sportininkams ne tik su, bet ir be išankstinio išpejimo bet koku ne varžybu metu, atliekant pasirinktu, gali buti atsitiktine tvarka, asmenu pirminl ir pakartotini testavima;
- b) tartis su kitu šaliu sporto organizacijomis dėl leidimo šios šalies kompetentingai dopingo kontroles komisijai testuoti savo šalies sportininkus, besitreniruojancius šioje šalyje;
- c) išsiaiškinti ir suderinti priemimo dalyvauti sporto rungtynese taisykles, kur turetu buti ltrauktas antidopingo kriterijus;
- d) skatinti sportininkus patiems aktyviai dalyvauti tarptautiniu sporto organizaciju antidopingo darbe;
- e) panaudoti visas dopingo kontroles laboratoriju priemones, numatytas 5 straipsnyje, tiek sportiniu varžybu metu, tiek ne varžybu laiku;
- f) tirti mokslinius treniruociu metodus ir numatyti lvairaus amžiaus kiekvienos sporto šakos sportininku apsaugojimo budus.

8 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Šalys turi artimai bendradarbiauti šioje Konvencijoje numatytais klausimais ir skatinti toki bendradarbiavima tarp savo sporto organizaciju.

2. Šalys išpareigoja:

- a) skatinti savo sporto organizacijas savo veikla remti šios Konvencijos nutarimu lgyvendinama visose tarptautines sporto organizacijose, kuriu nariai jos yra, taip pat ir atsisakant ratifikuoti pasaulio ar regioninius rekordus, jei prie ju nera paliudyto neigiamo dopingo kontroles rezultato;
- b) remti bendradarbiavima tarp skirtingu savo šalies dopingo kontroles laboratoriju, Isteigtu ar veikianciu pagal 5 straipsnl, personalo;
- c) kurti dvišalius ir daugiašalius bendradarbiavimo ryšius tarp atitinkamu agenturu, valdžios organu bei organizaciju, siekiant 4.1 straipsnyje numatytu tikslu lgyvendinimo ir tarptautiniu lygiu.

3. Šalys, kuriose pagal 5 straipsnl yra Isteigtos ar veikia laboratorijos, Isipareigoja padeti kitoms šalims lgyti patirties, lgudžiu ir priemonių, reikalingu savoms laboratorijoms steigti.

9 straipsnis

Informacijos teikimas

Kiekviena šalis turi siusti Europos Tarybos generaliniam sekretoriui viena iš oficialiu Europos Tarybos kalbu visa informacija, susijusia su Istatymais ir kitomis priemonemis, kuriu yra imtasi pagal šios Konvencijos salygas.

10 straipsnis

Stebejimo grupe

1. Šios Konvencijos tikslais Isteigta Stebejimo grupe.
2. Bet kuriai šaliai Stebejimo grupėje gali atstovauti vienas ar daugiau delegatu. Kiekviena šalis turi vieno balso teise.
3. Bet kuri valstybe, minima 14.1 straipsnyje, nebudama šios Konvencijos šalis, gali buti atstovaujama Stebejimo grupėje stebetojo teise.
4. Vienbalsiai nusprendusi Stebejimo grupe gali pakviesti bet kurios valstybes, kuri nera Europos Tarybos nare ir šios Konvencijos šalis, taip pat bet kurios sporto ar kitos profesines organizacijos atstovus dalyvauti viename ar keliuose jos susirinkimuose.
5. Stebejimo grupe turi sušaukti generalinis sekretorius. Pirmasis jos susirinkimas turi buti surengtas, kai tik bus reikalingas, bet kokiu atveju per vienerius metus nuo šios Konvencijos lsigaliojimo. Veliau Grupe rinksis bet kada generalinio sekretoriaus ar kurios nors šalies iniciatyva.
6. Šaliu dauguma sudaro kvoruma Stebejimo grupes susirinkimui organizuoti.
7. Stebejimo grupes susirinkimai turi buti uždari.
8. Pagal šios Konvencijos nutarimus, Stebejimo grupe turi sudaryti ir balsu dauguma priimti savo proceduros taisykles.

11 straipsnis

1. Stebejimo grupe stebes šios Konvencijos taikyma. Ji gali:

- a) nuolat stebeti Konvencijos nutarimus ir analizuoti reikiamas pataisas;
- b) patvirtinti dopingo preparatu ir dopingo metodu farmakologiniu klasiu, uždraustu atitinkamu sporto organizaciju, kaip nurodyta 2.1 ir 2.2 straipsniuose, saraša ir bet kokius pakeitimus jame, laboratoriju pripažinimo kriterijus ir bet kokius ju pakeitimus, priimtus anksčiau minetose organizacijose, kaip nurodyta 5.1 a straipsnyje, bei nustatyti atitinkamu sprendimu lsigaliojimo data;
- c) konsultuotis su atitinkamomis sporto organizacijomis;

- d) teikti šalims rekomendacijas del priemoniu šios Konvencijos tikslams siekti;
- e) rekomenduoti priemones, kuriu pagalba tarptautines organizacijos ir visuomene butu informuojami apie veiksmus, atliekamus remiantis šia informacija;
- f) teikti rekomendacijas Ministru komitetui del valstybiu, kurios nera Europos Tarybos nares, pakvietimo prisijungti prie šios Konvencijos;
- g) teikti pasiulymus del Konvencijos efektyvumo didinimo.

2. Vykdydama savo pareigas, Stebejimo grupe gali savo iniciatyva rengti ekspertu grupiu susitikimus.

12 straipsnis

Po kiekvieno susirinkimo Stebejimo grupe turi išsiusti Europos Tarybos Ministru komitetui ataskaita apie savo darba ir Konvencijos veikima.

13 straipsnis

Konvencijos straipsniu pataisos

1. Konvencijos straipsniu pataisas gali pasiulyti bet kuri šalis, Europos Tarybos Ministru komitetas arba Stebejimo grupe.
2. Visus pasiulymus del pataisu Europos Tarybos generalinis sekretorius turi perduoti šalims, minimoms 14 straipsnyje, bei kiekvienai šaliai, prisijungusiai arba pakviestai prisijungti prie šios Konvencijos pagal 16 straipsnio nutarimus.
3. Kiekviena šalies ar Ministru komiteto pasiulyta pataisa turi buti perduota Stebejimo grupei, likus mažiausiai dviems menesiams iki susirinkimo, kuriame ji bus svarstoma. Stebejimo grupe turi pateikti Ministru komitetui savo nuomone del pasiulytos pataisos, jei reikia, pasikonsultavusi su atitinkamomis sporto organizacijomis.
4. Ministru komitetas turi atsižvelgti I pasiulyta pataisa bei Stebejimo grupes nuomone ir gali priimti šia pataisa.
5. Bet kokios pataisos, kuria priima Ministru komitetas pagal šio straipsnio 4 dall, turinys turi buti išsiustas visoms šalims pripažinti.
6. Kiekviena pataisa, pripažinta pagal šio straipsnio 4 dall, turi isigalioti praejus menesiui po to, kai visos šalys informuoja generalinį sekretoriu apie savo pritarima.

Baigiamieji straipsniai

14 straipsnis

1. Šia Konvencija gali pasirašyti valstybes, Europos Tarybos nares, valstybes, Europos kultūros konvencijos šalys, ir kitos valstybes, dalyvavusios ruošiant šia Konvencija, kurios sutinka isipareigoti:

- a) parašu be išlygu - tokiu kaip ratifikacija, pritarimas ar patvirtinimas, arba
- b) parašu su ratifikacijos, pritarimo ar patvirtinimo salyga ir po to einancia ratifikacija, pritarimu ar patvirtinimu.

2. Apie ratifikacijos, pritarimo ar patvirtinimo priemones turi buti informuotas Europos Tarybos generalinis sekretorius.

15 straipsnis

1. Konvencija isigalios pirmaja menesio diena, praejus vienam menesiui po to, kai penkios valstybes, iš kuriu mažiausiai keturios yra Europos Tarybos nares, sutinka isipareigoti šia Konvencija pagal 14 straipsnio nutarimus.

2. Bet kurios kitos pasirašancios valstybes, kuri veliau išreiškia sutikima Isipareigoti šia Konvencija, atžvilgiu ji Isigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po pasirašymo dienos arba po ratifikacijos, pritarimo ar patvirtinimo paliudijimo Iteikimo.

16 straipsnis

1. Isigaliojus Konvencijai, Europos Tarybos Ministrų komitetas, pasitares su šalimis, daugumos sprendimu, kaip numatyta Europos Tarybos statuto 20 straipsnyje, ir vienbalsiai nusprendus valstybiu, turinciu teise dalyvauti Komitete, atstovams, gali pakviesti bet kuria valstybe, kuri nera Europos Tarybos nare, prisijungti prie Konvencijos.

2. Prisijungiancios valstybes atžvilgiu Konvencija Isigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po prisijungimo paliudijimo Iteikimo Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.

17 straipsnis

1. Kiekviena valstybe, pasirašydama ratifikacijos, pritarimo, patvirtinimo ar prisijungimo paliudijima, gali nurodyti teritorija ar teritorijas, kurioms ši Konvencija bus taikoma.

2. Kiekviena valstybe bet kada veliau gali išplesti šios Konvencijos taikymo ribas nurodomoje teritorijoje deklaracija, adresuota Europos Tarybos generaliniam sekretoriui. Šios teritorijos atžvilgiu Konvencija Isigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus vienam mėnesiui po tokios deklaracijos Iteikimo generaliniam sekretoriui.

3. Kiekviena deklaracija, minima ankstesnese dviejose pastraipose, gali buti atšaukta pranešant apie tai generaliniam sekretoriui. Toks atšaukimas Isigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus šešiams mėnesiams po to, kai generalinis sekretorius gauna tokl pranešima.

18 straipsnis

1. Kiekviena šalis gali paskelbti Konvencija negaliojancia, pranešdama apie tai Europos Tarybos generaliniam sekretoriui.

2. Toks denonsavimas Isigalios pirmąją mėnesio dieną, praėjus šešiams mėnesiams po tokio pranešimo Iteikimo generaliniam sekretoriui.

19 straipsnis

Europos Tarybos generalinis sekretorius turi pranešti šalims, visoms valstybems, Europos Tarybos narems, valstybems, Europos kultūros konvencijos šalims, taip pat ir kitoms valstybems, dalyvavusioms rengiant šia Konvencija, ir visoms valstybems, prisijungusioms arba pakviestoms prisijungti prie jos, apie:

- a) bet kokl pasirašyma pagal 14 straipsnl;
- b) bet kokios ratifikacijos, pritarimo, patvirtinimo ar prisijungimo paliudijimo Iteikima pagal 14 ar 16 straipsnl;
- c) kiekviena Konvencijos Isigaliojimo data pagal 15 ir 16 straipsnl;
- d) visa informacija, atsiusta pagal 9 straipsnio nutarimus;
- e) kiekviena pataisos pasiulyma ir kiekviena pataisa, pripažinta pagal 13 straipsnl, bei jos Isigaliojimo data;
- g) kiekviena deklaracija, sudaryta pagal 17 straipsnio nutarimus;
- h) kiekviena pranešima, padaryta pagal 17 straipsnio nutarimus, ir denonsavimo Isigaliojimo data;

i) bet kokius veiksmus, pranešimus ar žinias, susijusias su šia Konvencija.

Cia liudijama, kad pasirašiusieji yra atitinkamai įgalioti ir pasirašo šia Konvencija.

Sudaryta Strasbure 1989 m. lapkričio 16 dieną anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir viename leidinyje saugomi Europos Tarybos archyvuose. Europos Tarybos generalinis sekretorius patvirtintas kopijas turi perduoti kiekvienai valstybei, Europos Tarybos narei, valstyboms, Europos kultūros konvencijos šalims, kitoms valstyboms, dalyvavusioms rengiant šia Konvencija, ir visoms valstyboms, pakviestoms prie jos prisijungti.